

Med disse Udtalelser skal jeg anbefale Sagen til hurtigt Fremme.

Schovelin: Københavns Havn har jo en ganske ejendommelig Beliggenhed, som fuldstændig bestemmer dens Skæbne. I visse Maader kunde man overfladisk set gerne sige, at Københavns Havn laa paa Vragten af Tilværelsen, idet den vender sit Ansigt bort fra det store Europa og fra de store Verdenshave; men fordi den ligger paa den alfare og mest benyttede Vandvej mellem Nordsøen og derigennem det store Atlanterhav og Middelhavet paa den ene Side og Østersøen paa den anden Side, har den, som vi alle ved, haft en ganske overordentlig stor Betydning ned gennem Tiderne. Vi maa ikke være blinde for, at denne Betydning for en ganske væsentlig Del hænger sammen med de ejendommelige Skibsfartsforhold, som var i gamle Dage, medens Tendensen nu i stigende Grad er den direkte Fart fra Havn til Havn, selv om Afstandene er meget betydelige, selv om de er saa betydelige som fra den oversøiske Havn og til den europæiske Havn, i dette Tilfælde til den paagældende Østersøhavn. Under saadanne Omstændigheder er det mere end nogen Sinde en Livsbetingelse for København, at dens Havn i alle Maader ikke alene er teknisk fortræffelig, men ogsaa den billigst mulige i Sammenligning med konkurrerende Havne rundt om i Nordeuropa. Det er dette Hovedsynspunkt, som forekommer det mig, maa være det herskende ved enhver Foranstaltning, som gælder Københavns Havn. For saa vidt hilser jeg derfor med Glæde dette Lovforslag, som det afløser en Styrelse, der efterhaanden sikkert var blevet forældet, delvis maaske ogsaa i visse Maader kunde siges at være rent bureaukratisk, med en Styrelse, hvori Repræsentanter for det levende Forretningssliv, for Handel og Søfart, vil faa en fremskudt Stilling. Man kan sige meget pro og contra — ogsaa contra — den i vort Land herskende Tendens til at bringe Selvstyre ind saa paa det ene og saa paa det andet Omraade, men man kan ikke nægte, at der er en Tendens indenfor vort moderne Samfundsliv i Retning af Selvstyre for Kommuner, Decentralisation, Dislokation. Det er altsaa i Overensstemmelse med denne almene Tendens, man her søger at give Københavns Handelshavn en saa stor Frihed, saa stor Selvstændighed og Selvstyre som vel muligt. Paa en væsentlig Indskrænkning heri har de to foregaaende Talere ganske vist

peget, men jeg tillader mig at betvivle, at der virkelig fremtidig vil komme saadanne alvorlige, afgørende Konflikter mellem Havnedirektøren paa den ene og Havnebestyrelsen paa den anden Side. Jeg tror, at naar Livet gaar sin Gang, naar den eventuelle Havnedirektør staar overfor en saadan Havnebestyrelse, med hvem han jo stadig forhandler, overfor hvem han stadig har Lejlighed til at gøre sin Mening gældende, og baade han og Havnebestyrelsen kun har eet Maal at arbejde paa, nemlig at gøre denne Havn saa fortræffelig og billig som muligt, saa vil denne store Interesseharmonie imellem dem ganske naturligt og ganske af sig selv medføre, at de mulige Konflikter eller mulige Forskeligheder, der kan være i Synspunktet for denne eller hin Sag, bliver udlignet i Løbet af Forhandlingerne, og hele denne Bestemmelse vil kun virke som en saadan Sikkerhedsventil, som man kan have i en Lov for det yderste Tilfældes Skyld, men som praktisk og faktisk aldrig eller saa at sige aldrig vil betyde noget. Derfor nærer jeg heller ikke stor Ængstelse paa dette Punkt.

Jeg tror og haaber, at denne Lov, naar den kommer til at virke, praktisk vil fungere saaledes, at det bliver ensbetydende med, at Havnen faar saa stort Selvstyre som tænkeligt. Og det er nødvendigt, fordi selvfølgelig kun de københavnske Næringsgrene, som daglig benytter denne Havn, fuldt ud kan være inde i, hvad der er nødvendigt, for at Havnen og derigennem Handelen kan trives, og — lad mig tilføje som det væsentligste — fordi der derigennem kan gøres en meget betydelig Indsats i hele Landets samlede Økonomi. Thi det maa man aldrig glemme, at Københavns Havn, hvor fortræffelig den end i mange Maader kan være ifølge sin Natur — og det har den ogsaa lidt under under sin Glansperiode f. Eks. i Slutningen af det 18de Aarhundrede —, nu en Gang har et meget lille Opland, væsentlig kun Sjælland, en frugtbar Landsdel ganske vist, men dog kun højst begrænset, og at det Opland, som den i langsommelige Tider har haft i Skaane og de svenske Provinser, efter den selvstændige Handelspolitik, Sverige har ført i de senere Aar, for en væsentlig Del er blevet København berøvet. Som Følge deraf maa — jeg vender tilbage hertil — Københavns Havn kæmpe, om ikke just for sin Tilværelse, saa for sin Trivsel, og den maa kæmpe med alle de Vaaben, som den moderne Konkurrence fordrer, navnlig ogsaa i Retning af at kunne stille de